

בג"ץ החליט השבוע שיש לאפשר לאסירים ולאסירות לקיים חיי־אישות. מה הבעיות הכרוכות בכך? האם יקומו בתי־פגישות בבתי־הסוהר?

שני ילמונות הכלא אינם מסתכנים במתן זכות התייחסות לאסירים עם נשותיהם ללא צו מפורש של בית־המשפט. לעיתים, פונים הנאשמים, באמצעות סניגוריהם, לבית־הדין מישפט ומבקשים להתיר להם להיפגש עם נשותיהם לצורך הפרייתן. המדובר בדרך כלל במיקרים בהם בני הזוג נמצאים בטיפול רפואי לפריון, ונקבע עלידי הרופאים מועד מדויק להפריית האשה. יש שופטים הנעתרים לבקשה כזו ומצווים על שליטונות הכלא להוביל את הבעל האסור אל אשתו.

כל צו כזה מעורר בעיות נכרות בשירות בתי־הסוהר. תמיד יש חשש כי האסיר ינצל את ההתייחסות ויכרה.

התייחסות בכלא

הסוהר קם ודפק ברעש על הרלתות. "אני פותח! תתלבשו!" צעק בצחוק אי־דיר.

הסוהר פתח את הרלתות אחת־אחת וכל זוג נפרד בנשיקה ארוכה, כאשר הסוהר דוחק בהם והסוהרת מלווה את האשה לעבר היציאה.

שש נשים חדשות הגיעו, וסוהרות ערכו חיפושים בגופן. "את זוכרת, חנה, איך לפני שבועיים, כאשר עשינו את החיפוש על ה'כלות', גילינו שאחת מהן היא גבר לאללה?" צחקה אחת הסוהרות.

"מה יש? לקוקסינלים לא מגיע?" שאלה חברתה, "תראי, גם הם יפנו לבי"ג"ץ ויקבלו זכויות התייחסות. אני שומעת שתנועת ההומואים והלסביות כבר עושים הפגנות וצעקות ליד הכניסה, שיתנו גם להם להתייחס בכלא."

הסוהר שהביא איתו את ששת הגי'נאים החדשים, חזר על הפרוצדורה ונעל את הרלתות. "היה לי עכשיו רכב מאוד מצחיק באגף", סיפר לסוהרות, "גי'נאי, שצריך היום להתייחס עם אשה, תו, כמעט שלא בא. החבר שלו בכלא מקנא נורא, ולא רוצה שהוא ייפגש עם אשתו. הוא אומר לו שכל הזמן שיששה הגי'נאי עם אשתו בהתייחסות, הוא יב"כ ויצעק ויבגוד בגי'נאי עם מישהו אחר באגף."

"הייתן צריכות לראות את הפרצוף של גי'נאי כאשר נישק את אשתו כרגע. יותר אבל משימחה."

"שמעתן שגם הבנות בנווה־הצד ירצה (המשך בעמוד 36)

במעול גדול, התיישב ליד הסוהרות ופלירטט איתן. "מה רעתך להיכנס אי־תי לאחר החרים, כשהמניאקים ייצ"אוי? שאל את היפה שביניהן, כשהוא מסנון: "מה עוד ימציאו להם? בתי־פגי"שות, נסיעות לחוץ־לארץ, חיים יותר טובים משלנו!"

"תכינו את עגלות הכביסה, כשהם יוצאים מהחרים שלהם הם צריכים להוציא איתם את הסדינים מהמיטות ולזרוק אותם לעגלת הכביסה המלוכ"ל. לכת, הבאים אחריהם יצטרכו לסדר את המיטות שלהם בעצמם. אני חושבת שהמחזור הבא כבר מתכונן לבוא, אמ"רה הסוהרת לחברותיה.

בכת אחת צילצלו ששת השעונים.

ששת המאושרים התרחצו בקפרדות, זילפו על עצמם אפטר־שייב כיר נדיבה וניסו להתעלם מהבדיחות והעקיצות שנסלחו אליהם מכל התאים הקרובים. "אני רק מקווה שאשתי לא במח"זורי" סינן אחד מהם בין שיניו, "אמרתי לה שאם היא תסדר אותי הפעם — אני הורג אותה!"

חברו חיך אליו ואמר: "מה, לא שמעת על התקנות החדשות? כמו כרגע לפני החתונה, האשה צריכה למי סור לרכ הכלא בדיוק מתי היה המחזור האחרון שלה, לפני שקובעים לה התייחסות. אז אתה לא צריך לדאוג."

ששת המתייחסים המאושרים הוצעו דו כשורה לעבר הכנייה החדשה בפאתי הכלא, שבפי הסוהרים קרוי "בית־הפגי"שות". לאסירים יש עבורו שם בוטה יותר.

המיכנה הוא ביתן ארוך ומסורג ובו שישו חדרים צמודים.

בכל חדר חיכתה כבר אשתו של האסיר. סוהרות, מכלא הנשים הסמוך, ישבו בחדר־הכניסה, המשמש גם כח"דרחיפוש. שם ערכו הסוהרות חיפוש גופני יסודי לנשים המבקרות, כדי ל־הכטיח שלא יכריחו משוריות או סמים לבעליהן.

הסוהרים פתחו את הרלתות אחת־אחת, וקראו בקול את שם האסיר ואת שם אשתו.

"אתה זוכר שפעם כמעט הכניסו את הצולע לאשתו של ינוש?" שאל אחד האסירים בצחוק את חברו, כשהוא מת־קדם לעבר הביתן.

הסוהר מתח את השעון הגדול שעל הקיר, ואמר בחיוך ציני לאסיר: "בהצ"לחה, חבבי, בעוד שעה יצלצל השעון, ואני מקווה שלא נצטרך לחלץ אותך!" ששת האסירים נכנסו לחדריהם. הסוהר נעל את כל החדרים מבחוק

ויליאם ורינה נקש
הפריית מבחנה

לחיים לוואים וייל אין בעיה להפרות את אשתו. לווייל שיששה ילדים ו־20 נכדים. מאז כניסתו לכלא, לשלוש שנות מאסר, הוא מתלונן מדי פעם על מחלותיו הרבות ועל יחסם המתנכל של הסוהרים אליו.

הפעם וכה לעשות היסטוריה. הוא הגיש בג"ץ בטענה שעליו להמשיך ב־מיצוות פרו־ורכו, ובית־המשפט העל־יון נעתר לו. אולם מכיוון שבת־הכלא של מדינת־ישראל אינם מצויידיים עדיין בבתי־פגישות לאסירים, הסביר בית־המשפט לווייל כי קצרה ידו מהר־שיע.

השופטים מנחם אילון, רוב לויין ואי־הרון ברק המליצו לשליטונות הכלא לאפשר לכל אוכלוסיית האסירים לקיים יחסי־אישות.

אם אומנם תקויים המלצת הבג"ץ, יש לשער כי כך יראו הדברים בשנת 2000.

מאידך ברור, כי אין מקום לאפשר ל־שוטרים להיכנס לחדר ההתייחסות כשעל המיטות.

כדי להבטיח מפני בריחה, מאלתרים השוטרים אמצעים שונים.

בשבוע שעבר, כבאר־שבע, ביקשו השוטרים לכבול את רגלי הבעל בכבי לים בשעת המישגל. הוא סירב, אמר כי איננו פרה־רבעה ואינו יכול להתייחס בתנאים כאלה עם אשתו. השוטרים נעתרו לו לבסוף, והירשו לו לקיים יחסי ללא כבלים.

הדרך היחידה שבה יכולה אשת א־סיר להיכנס כיום להריון היא בעזרת הפריית־מבחנה. כמה נשות אסירים קיבלו אישור למיבצע כזה משירות בתי־הסוהר. רינה נקש הרתה בצורה זו. שליטונות בתי־הסוהר מעדיפים שי־טה זו, מכיוון שאין בה סכנה לבריחה האסיר. האשה באה ביום המיועד וכ־שעה המיועדת. ומקבלת מחובש הכלא את המבחנה המלאה ורוע של בעלה, ממחרת לבית־החולים בו היא מטופלת, ומקווה שהפעם זה נקלט. על טיפול זה אפשר לחזור שוב ושוב, על־פי קביעת הרופא המטפל.

י אללה, יאללה! קרא הסוהר ל־ששת האסירים באגף גימל, "היום תורכם להתייחסות!" הצהלה כתאים לא ידעה גבולות.

שופט עליון אילון

זה ימנע הומוסקסואליות בכלא!